

Να μεθύσουμε από το μεγάλο μυστήριο της σωτηρίας.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Ναι, είναι να μεθύσουμε κυριολεκτικά απ' αυτό το μεγάλο μυστήριο: Ότι η Παναγία έδωσε την ανθρώπινη φύση στον Χριστό, και έγινε άνθρωπος ο Κύριος, Θεάνθρωπος, και σώζει κατά ασφαλή και οριστικό τρόπο τον καθένα μας!

Μην παραξενευθείτε αν πω – καθόλου δεν αμφιβάλλω, καθόλου – ότι είμαστε μέσα στους σεσωσμένους με την έννοια να το πιστέψουμε, και με την έννοια ν' αρχίσουμε να χαιρόμαστε και ν' αρχίσουμε να θαυμάζουμε και ν' αγαπούμε τον Κύριο· και να ζητήσουμε από την Παναγία να παρακαλέσει ώστε ν' ακολουθούμε τον Κύριο και να έχουμε πανηγύρι μέσα μας.

Δεν είναι η σωτηρία όπως το παίρνουν οι προτεστάντες, που δουλεύουν με αυθυποβολή και προσπαθούν να πείσουν τον εαυτό τους, αλλά είναι όπως είπαμε. Σήμερα σε μια περίπτωση, καθώς άκουγα μια ψυχή να λέει: «Δεν θέλω να προσεύχομαι· δεν μπορώ. Δεν θέλω να εκκλησιάζομαι· δεν μπορώ» και τα παρόμοια, είπα: «Μπορείς να πεις· δεν πιστεύω στον Θεό;» «Όχι, λέει, όχι». «Έτσι και εγώ πιστεύω, λέω, ότι δεν μπορείς να το πεις». Αυτό είναι! Αφού πιστεύεις στον Θεό, τι γυρεύεις ύστερα; Κάνε αυτό που λέει ο Θεός· αλλιώς είσαι ανόητος!

Εδώ πιστεύεις ότι καλό είναι να μάθεις γράμματα· δύσκολο-ξε-δύσκολο, όλα τα παιδιά του κόσμου προσπαθούν· και καλά κάνουν, αλλιώς δεν θα μάθουν γράμματα. Εδώ; Αυτό πρέπει και απόψε να πούμε.

Δηλαδή, μπορούμε να πούμε ότι δεν υπάρχει για μας σωτηρία; Μπορούμε να πούμε ότι μας εξαιρεί ο Κύριος; Μπορούμε να πούμε ότι όλο αυτό το έργο, στο οποίο συνέδραμε εξ ανθρωπίνης πλευράς η Παναγία, με το να δώσει την ανθρώπινη φύση στον Κύριο, μπορούμε να πούμε ότι όλο αυτό το έργο δεν είναι η σωτηρία του κόσμου, η σωτηρία του καθενός, δεν είναι και για εμάς;

Από κει και πέρα τι άλλο θέλουμε; Να τη δεχθούμε την σωτηρία αυτή μ' ευγνωμοσύνη και να βάλουμε τον εαυτό μας στον δρόμο αυτό και ν' αφήσουμε όλα τ' άλλα, τάχα έτσι, τάχα αλλιώς...

Έπεσες; Είσαι άνθρωπος όμως για τον οποίο έχει έτοιμη τη σωτηρία ο Κύριος και σου δίνει τη σωτηρία, αλλά και περιμένει τη μετάνοιά σου. Έπεσες; Αν ήσουν μια φορά μετανοημένος, δυο φορές να μετανοήσεις τώρα! Αν ήσουν μια φορά ταπεινός, δυο φορές να ταπεινωθείς τώρα! Αν ήσουν μια φορά αγωνιζόμενος εναντίον των παθών σου, να είσαι δυο φορές τώρα, δέκα φορές!... Και θα δεις, θα εξαφανισθεί η πτώση, θα εξαφανισθούν όλα εκείνα τα οποία μας σπρώχνουν στην αμαρτία, και λέμε «πώς θα σωθώ εγώ;» Τίποτε δεν μπορεί να μας εμποδίσει, τίποτε δεν μπορεί να μας αφαιρέσει τη σωτηρία.

«Μαρία δε την αγαθήν μερίδα εξελέξατο, ήτις ουκ αφαιρεθήσεται απ' αυτής» (Λουκ. 10:42). Τι έκανε η Μαρία; Έπεσε στα πόδια του Κυρίου και άκουγε τον λόγο του· μαθήτρια ήταν. Και καθώς μαθήτευσε, μαθήτευσε μέχρι τέλους, έγινε αγία και την έχει η Εκκλησία μας αγία. Είναι λοιπόν ανόητες οι διάφορες δικαιολογίες.

Λίγο λογικός να είσαι, λίγο έτσι να τιμήσεις το λογικό που σου 'δωσε ο Θεός, θα πεις: «Αφού πιστεύω, αφού τον δέχομαι τον Θεό, δέχομαι τον Χριστό, δέχομαι όλες τις αλήθειες, δέχομαι την Εκκλησία· δέχομαι τα της Παναγίας, τα μυστήρια, την όλη διδασκαλία της Εκκλησίας, τα πάντα δέχομαι, από κει και πέρα...»

Αλλά μη θέλεις αυτά να τα χρησιμοποιήσεις, για να κάνεις μια απλώς ανθρώπινη ζωή, να 'χεις τούτο, να 'χεις εκείνο, να 'χεις το άλλο. Ακολουθώ τον Θεό, ακολουθώ όλους εκείνους που ακολούθησαν τον Θεό, και ν' αγαπήσεις αυτήν ακριβώς τη ζωή που δίνει ο Θεός, ν' αγαπήσεις αυτά ακριβώς που δίνει ο Θεός, που είναι μέσα στον δρόμο της σωτηρίας, που σώζουν.

Να ψάλλουμε, λοιπόν, απόψε και να υμνήσουμε την Παναγία και να τη χαρούμε, να της δείξουμε όλη μας την αγάπη και να την τιμήσουμε, για να την ευχαριστήσουμε που μας έκανε και μας κάνει τόσο καλό. Αλλά ν' ανταποκριθούμε· όχι από μακριά, όχι να το σκάσουμε πάλι και να πάμε στα δικά μας.

Όσο κι αν υπάρχουν μέσα μας στοιχεία τα οποία μας τραβούν προς τα εκεί, τίποτε δεν μπορούν να μας κάνουν! Ας φωνάξουμε «Βοήθεια!» και αμέσως θα τρέξει η Παναγία και όλοι οι άγιοι. Θα σπεύσει ο ίδιος ο Θεός, που αγαπά το πλάσμα του και δεν θέλει να γίνει θηριάλωτο, να το φάει δηλαδή το πλάσμα του το θηρίο, ο διάβολος, η αμαρτία.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, Συνάξεις
Δεκαπενταυγούστου, τόμ. Β', Πανόραμα Θεσσαλονίκης 2002, σελ. 174.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>